

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1478/05
07.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Slobodana Spasića i Zvezdane Lutovac, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih VV i GG, koje zastupa punomoćnik DD, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.broj 5397/04 od 7.7.2004. godine, u sednici veća održanoj 7.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 5397/04 od 7.7.2004. godine u stavu prvom izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P. broj 1255/01 od 16.6.2003. godine u stavu prvom izreke utvrđeno je da je tužilac po osnovu sticanja u toku bračne zajednice suvlasnik sa udelom od ½ idealnih delova pokretnih stvari koje su tamo bliže naznačene, dok je u stavu drugom izreke odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je suvlasnik po osnovu bračne tekovine sa udelom od ½ pokretnih stvari koje su tamo bliže označene. Izrekom pobijane presude u stavu trećem odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca u delu gde je tražio da se utvrdi da je suvlasnik sa udelom od jedne idealne polovine po osnovu bračne tekovine na dvosobnom stanu koji se nalazi u Ulici ___ u zgradi broj ___ na ___ spratu na k.p. broj ___ upisane u listu nepokretnosti broj ___ K.O. ___ Službe za katastar nepokretnosti ___. U stavu četvrtom izreke iste presude odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca u delu u kome je tražio da se utvrdi da je suvlasnik sa udelom od ½ idealnih delova na nepokretnosti koje su tamo bliže opisane, dok je u izreci u stavu petom konstatovano da je tužba tužioca u delu kojim je tražio da se utvrdi da je suvlasnik po osnovu bračne tekovine sa udelom od ½ idealnih delova na pokretnim stvarima koje su tamo bliže opisane. U stavu šestom izreke presude odbijen je kao neosnovan zahtev tužioca za naknadu troškova parničnog postupka.

Rešavajući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv te presude, Okružni sud u Beogradu je presudom Gž. broj 5397/04 od 7.7.2004. godine u stavu prvom izreke potvrdio napred navedenu presudu Četvrtog opštinskog suda u Beogradu u stavu trećem i četvrtom izreke i u tom delu žalbu tužioca odbio kao neosnovanu, dok je u stavu drugom izreke ukinuo navedenu presudu u stavu drugom i šestom i u tom delu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv te presude Okružnog suda u Beogradu u stavu prvom, u delu gde je potvrđena presuda prvostepenog suda u stavu trećem, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitnih povreda iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, niti bitne povrede iz člana 354. stav 1. ZPP, na šta revizija ukazuje. Nižestepeni sudovi su o svim odlučnim činjenicama relevantnim za pravilnu odluku u ovoj parnici dali dovoljno jasne, potpune i pravilne razloge saglasne stanju u spisima i rezultatu izvedenih dokaza, a nema ni drugih nedostataka zbog kojih se pobijana presuda ne bi mogla pravilno i zakonito ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju nosilac stanarskog prava na spornom stanu bio je drugotuženi GG od 1962. godine. U tom stanu, pored njega stanovali su i tužilac i prvotužena VV, kao bračni drugovi, za vreme trajanja njihove bračne zajednice u periodu od 1976. do 1994. godine. Tokom 1992. godine drugotuženi GG, kao nosilac stanarskog prava, preneo je na prvotuženu VV, kao ćerku i člana svog porodičnog domaćinstva, pravo na otkup tog stana. Na osnovu toga ona je zaključila ugovor o otkupu stana, po kome je isplatila četiri rate, a zatim je zaključila aneks tog ugovora i izvršila isplatu ostatka kupoprodajne cene.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili, da sporni stan ne ulazi u režim zajedničke imovine tužioca i prvotužene kao bračnih drugova shodno odredbi člana 321. Zakona o braku i porodičnim odnosima RS, te su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca u ovom delu gde je tražio da se utvrdi da je suvlasnik po osnovu zajedničkog sticanja na jednoj idealnoj polovini tog

stana.

Naime, predmetni stan prvotuzena je otkupila ne kao nosilac stanarskog prava na njemu već na osnovu pismene saglasnosti njenog oca kao nosioca stanarskog prava, ovde drugotuzenog, shodno odredbi člana 16. stav 2. tada važećeg Zakona o stanovanju. Obzirom da prvotuzena nije bila nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu, to ni tužilac kao njen bračni drug nije mogao biti sunosilac stanarskog prava na istom u vreme otkupa, pa samim tim kupljeni stan ne ulazi u režim zajedničke imovine bračnih drugova. Pri tom, bez značaja je činjenica što je predmetni stan otkupljen u toku trajanja bračne zajednice stranaka. Taj stan predstavlja posebnu imovinu prvotuzene, a ukoliko je stan otkupljen zajedničkim sredstvima stranaka, kako se to u reviziji ističe, tužilac prema tuženoj može imati samo pravo obligacionog potraživanja u delu isplaćene kupoprodajne cene stana.

Imajući u vidu napred navedeno, bez značaja je i isticanje u reviziji tužioca da je prilikom otkupa spornog stana otkupna cena umanjena kako po osnovu radnog staža prvotuzene tako i po osnovu njegovog radnog staža, jer i u takvoj situaciji sporni stan ne bi mogao da uđe u režim zajedničke imovine bračnih drugova, na kome bi tužilac imao pravo susvojine zajedno sa prvotuzenom.

Sa gore iznetih razloga, a na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

OK